

Садржај

Увод	3
1. Биографија	4
2. Горски вијенац	7
2.1. Лик Вука Мандушића у Горском вијенцу	11
2.2. Владика Данило	15
2.3. Игуман Стефан	15
3. Ноћ скупља вијека	15
3.1. Епско и лирско	17
3.2. Поезија и музика	18
3.3. Осећајност и срећни тренуци	18
Закључак	19
Литература	20

Увод

Кад човек приступи обради неког великог писца, било са које стране, он бива захваћен све више и његовом целокупношћу; и што га шире и дубље проучава, велики писац га све више осваја, готово заробљује. И при томе, што је често готово неизбежно, никако га више не напушта: он о њему мора стално да мисли, постаје пратилац у свакодневном животу: при раду, у слободним часовима, при шетњама, чак и при спавању.

У ту врсту писаца спада и Његош. Својим многобројним вредностима и као песник и као мислилац, он је у сталном интересовању наше књижевности и науке. Доказ томе је огромна литература о њему која је нарасла за последњи век и по. У нашој науци имамо већ сада читав низ његошолога, који посвећују сав свој живот само проучавању Његоша. Само последњих десетак година имамо више докторских дисертација, које су рађене на нашим и страним универзитетима.

Наравно да у тој насталој литератури, поред студија које су постале већ класичне, има много и понављања, чисто "сколарског", неважног. И што је за жаљење, то се слободно може рећи, Његош је више проучаван са филозофске и биографске стране, проналазиле су се најситније појединости из његова живота /др Спасић "Његош и Французи"/, расправљало се о утицајима који би евентуално могли бити од овог или оног писца /Милтонов "Изгубљени рај", Дантеов "Пакао", Љермонтовљев "Демон", Гетеов "Фауст", па Ламартин, Пушкин и тако даље/.

Међутим са чисто уметничке, књижевне стране: у чему је стварна величина Његоша као песника и писца имамо мало обрађених студија. Поред покушаја Павла Поповића са књигом "О Горском вијенцу", ми до данас још немамо исцрпну и велику студију и естетичку анализу "Горског вијенца", да би се могло јасно видети у чему је уметничка и књижевна вредност Његошева.

1. Биографија

Од Василија Петровића до Петра Петровића Његоша, Црна Гора није дала ниједног писца. Али први писац којег је она у 19. веку дала био је изузетне величине и заузео је једно од првих места у српској књижевности.

Радивој, у калуђерству назван Петар Петровић, родио се у Његушима, у Црној Гори, 1. новембра 1813. Стриц, владика Петар I, узео га је 1825. к себи да га школује и припреми за свога наследника. Неко време учио је школу у Боки Которској. Од 1827. до 1830. био му је учитељ Симо Милутиновић, који га је васпитао на особит и чудноват начин. После стричеве смрти, 1831, буде закалуђерен, постане архимандрит и прихвати владу над Црном Гором. Као владар устао је против племенске анархије и против крвне освете, и отпочео уређивати земљу, прикупљати у своје руке власт, установљавати судове и школе, градити путеве. Године 1833. ишао је у Петроград, где је завладичен. Вративши се с пута, он је наставио своју тешку владавину, ратујући с једне стране са

херцеговачким муслиманима и скадарским пашама, а с друге стране с немирним племенима и многобројним незадовољницима у земљи. Задржавши се неко време у Бечу, 1836. је опет отишао у Русију, где је остао до 1837. Остатак живота провео је на Цетињу, ретко излазећи из земље, бринући се како да одбрани Црну Гору од сталних спољних опасности. Године 1846. отишао је државним послом у Беч, 1848. задржао је Црну Гору да остане мирна, 1849. је закључио са Србијом тајни уговор о ослобођењу Босне и Херцеговине. Разболевши се, 1850. ради лека иде у Италију, где у Напуљу проведе зиму. Болест је узимала маха, он се врати на Цетиње, и умре 19. октобра 1851.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com